

Kartka z Liturgii

nr 58 Króluj nam Chryste!

**Wszchemogący, wieczny Boże,
Ty pozwalasz nam w jednej uroczystości
czcić zasługi Wszystkich Świętych,
prosimy Cię, abys dzięki wstawiennictwu
tak wielu orędowników hojnie udzielił
nam upragnionego przebaczenia.**

Kolekta z uroczystości Wszystkich Świętych

WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH – UROCZYSTOŚĆ

W IV w., na Wschodzie pojawiło się święto wszystkich męczenników. Do dziś liturgia bizantyjska świętuje „niedzielę wszystkich świętych” tydzień po Pięćdziesiątnicy jako zgromadzenie całego Kościoła, które jest celem Misterium Paschalnego.

Kościół w Galii czcił nie tylko wszystkich męczenników, ale i Wszystkich Świętych. Kościół rzymsko-katolicki przejął tę tradycję. Już w VII wieku możemy znaleźć poświadczenie tego wspomnienia w Rzymie, kiedy to papież Bonifacy IV przeniósł znaczniejsze

relikwie z katakumb podmiejskich do panteonu. Uroczystość Wszystkich Świętych przypada na 1 listopada podobnie jak w tradycji galijskiej.

W uroczystości tej jednak nie chodzi o podkreślenie świętych, którzy nie mają osobnego święta, ani uczczenia anonimowej rzeszy szczególnie umiłowanych przez Pana Boga. Ma ona na celu ukazanie zwycięstwa łaski Bożej w człowieku oraz wychwalanie Boga, który działa w swoich świętych. Jest to, więc święto całego Kościoła, który jest antycypacją paschy nieba.

OFICJUM ZA ZMARŁYCH

Z łaciny officium defunctorum. Jest to modlitwa brewiarzowa, która pojawiła się w VIII wieku, prawdopodobnie w Rzymie. Obejmowała prośby za zmarłych, wymienianie imion po Jutrzni i Nieszporach. Najczęściej ten rodzaj modlitwy był sprawowany jako pomoc duchowa osobie umierającej, oraz w czuwaniu nocnym. Charakterystyczną sprawą tego oficjum jest wołanie zmarłego, który prosi o miłosierdzie Boże razem z żyjącymi. Dzięki temu powstał także zwyczaj wspomnienia zmarłych w 3, 7 i 30 dzień po śmierci lub po pogrzebie. W wiekach średnich zaznaczył się szczególnie rozwój tego oficjum w środowiskach klasztornych, gdzie w XI wieku dzień wspomnienia wszystkich zmarłych obchodzono jako święto: *anniversarium omnium animarum* (dosł: rocznica wszystkich dusz).

HYMN

Boże, jesteś ponad czasem,
W Tobie tylko źródło życia,
Wejrzyj na nas, ludzi grzesznych
I podległych prawu śmierci.

Śmierć ustanowiłeś karą
Dla człowieka upadłego,
Aby proch, co w proch powraca,
Przez nią mógł przebłągać ciebie.

Z Twojej woli jednak, Ojczy,
Winno przetrwać tchnienie życia
Jako ziarno niezniszczalne,
Które znakiem jest wieczności.

W Tobie ufność pokładamy,
Że do życia nas przywrócisz,
I wydzwignie nas ku Tobie
Chrystus, pierwszy zmartwychwstały.

*fragment hymnu Godziny Czytań
z oficjum za zmarłych*

**Albowiem życie Twoich wiernych, o Panie, zmienia się, ale się nie kończy,
i gdy rozpadnie się dom doczesnej pielgrzymki, znajdą przygotowane
w niebie wieczne mieszkanie.**

fragment 1 prefacji za zmarłych

Opiekun: ks. Z. Kobus, **redaktor naczelny:** M. Majewski,
członkowie koła: D. Pietras, K. Kalkowski, A. Nebelski, S. Dereń,
B. Orlicki, K. Wiącek, P. Zawiślak, M. Drozd, M. Mazurkiewicz,
Sz. Kluj, S. Wojciak

www.paradisus.pl

KOŁO LITURGICZNE
Zielonogórsko - Gorzowskie
Wyższe Seminarium Duchowne

kzl@paradisus.pl
Gościkowo - Paradyż
66-200 Świebodzin 1